

To fra Sydafrika - og een fra England

Planlagt oprør blev stoppet Lederne fik ny indstilling

Sydafrikanske negre opgav revolution for
Moralsk Oprustning ☆ „De hvides metode
var bedre end min“ ☆ Europæere og afrika-
nere forandrede sig ☆ Det gaar fremad . . .

DER SKULLE 1. april i aar være udbrudt revolution i Sydafrika. Planerne var helt færdige. Det skulle begynde som en skole-strejke, hvor eleverne blev borte fra skolerne i protest mod en ny skole-lov. Forældrene skulle følge efter med arbejds-nedlæggelser, og derefter skulle det hele udvikle sig til et almindeligt oprør.

Men planerne blev aldrig fuldført. Lederen, der skulle have sat det hele i gang, fortrød. Han havde faaet kontakt med Moralsk Oprustning og blev overbevist om, at der var bedre fremgangsmaader end oprør.

Det lykkedes ham at overtale de øvrige ledere til at standse revolutionen. Kun i Johannesburg kunne

oprøret ikke holdes tilbage. 7000 børn strejkede, og 116 lærere støttede dem. Men det blev kun til en skole-strejke, og baade børn og lærere blev senere vist bort fra deres skoler.

„Jeg hadede de hvide“

Lederen, der skulle have givet det afgørende tegn, er i Aarhus i disse dage med Moralsk Oprustnings forestilling „Frihed“, hvori han spiller statsministeren.

Hans navn er *Manasseh Moerane* fra Natal, han er neger, 42 aar og præsident for det afrikanske lærerforbund, en sammenslutning af 10,000 lærere. Om sit sindelagskifte fortæller han:

— Jeg hadede de hvides herredømme. Mit folk er i overtal, Afrika er dets naturlige hjem, og jeg følte, det burde dominere i stedet for de hvide, derfor gik jeg med til at organisere revolutionen. Saa blev jeg inviteret til en konference i Johannesburg om raceproblemet. De fleste af de unge deltagere var hvide, og det slog mig, da jeg opdagede, at deres metode til løsningen af spørgsmaalet var bedre end min.

Det ændrede mit syn paa det hele. De hvide føler, vi truer dem, og at vi vil herske. Derfor bliver de bange og prøver at gøre det umu-

ligt for os at komme til magten. I stedet maa vi forsøge at fjerne deres frygt. Vi maa gøre dem klart, at det gælder noget mere rent menneskeligt end blot kampen mellem to racer.

Modsat løbebane

I Moralsk Oprustnings gruppe er en anden sydafrikaner, en 26-aarig student fra Victoria, *Nico Ferreira*. Han er hvid og af boer-slægt, og hans løbebane har været nøjagtigt modsat Moeranes.

— Paa universitetet var jeg med i en aktiv ungdoms-bevægelse, der støttede dr. Malans politik mod de indfødte.

Men jeg mødte en fyr, der inviterede mig til en konference, og her saa jeg for første gang noget større. Jeg saa baade europæere og afrikanere forandre sig, og nu har jeg selv viet mig fuldstændig til bevægelsen.

Der er sket en revolution med mig. Jeg har været i Indien for at støtte sagen. Alene det er en revolution for en boer, som i Indien møder skilte med paaskriften: „In-

gen adgang for hunde og sydafrikanere.“ Men Moralsk Oprustning har haft kolossal betydning i Afrika. Uden den ville vi f. eks. have haft Mau Mau i Nigeria, og hele Afrika ville have været en sydende kedel.

Ikke sparket ud endnu

Det er karakteristisk for Moerane og Ferreira, at ingen af dem vil nævne eksempler paa de overgreb, der sker i Sydafrika paa grund af race-fordomme. De anser det for deres opgave at udjævne den slags.

Det er ogsaa karakteristisk, at de er medlemmer af hver sit politiske parti. Moerane tilhører „The African National Congress“, som ønsker de sorte til magten, Ferreira er medlem af „The Nationalist Party“, der vil holde negrene nede.

— Vi prøver bevidst at ændre vore partiers politik, siger Ferreira, og de har ikke sparket os ud endnu. Flere og flere politikere slutter sig til os. Tidligere var det umuligt, at hvid og sort kunne mødes til drøftelse af race-problemet. Derefter

To tidligere modstandere, som nu er forenede i samme bevægelse: Neger-lederen *Manasseh Moerane*, der ville have startet et oprør, og *Nico Ferreira*, der støttede dr. Malan mod de indfødte.

lykkedes det at arrangere møder, hvor de hvide sad i salen, de sorte paa galleriet. Nu mødes vi paa lige fod, det er aldrig sket før. Vi kan mærke, det gaar fremad...

Holm-P.